

(א) **ראוהו בית דין וכל ישראל**; נחקרו העדים; לא הספיקו לומר "מקודש" עד שחשיכה, הרי זה מעובר.

ראוהו בית דין בלבד, יעמדו שנים ויעידו לפניהם, ויאמרו: מקודש, מקודש! ראוהו שלושה והן בית דין, יעמדו שנים וישיבו מחביריהם אצל היחיד, ויעידו לפניהם, ויאמרו: מקודש, מקודש! **שאין היחיד נאמן על ידי עצמו.**

(ב) כל השופרות כשירים חוץ משלפרה, מפני שהיא קרן. אמ' ר' יוסה: והלא כל השופרות נקראו קרן, שנ': "והיה במשוף בקרן **היובל**, כשומעכם את קול השופר" (יהושע ו:ה).

(ג) **שופר** **שלאש השנה** **שליעל פשוט**, [ו]פיו מצופה זהב, ושתי בשופר.

(ד) ובתעניות שלזכרים כפופים, ופיו מצופה כסף, ושתי חצוצרות באמצע. שופר מקצר וחצוצרות מאריכות, שמצוות היום בחצוצרות.

(ה) שווי **היובל** **וראש השנה לתקיעה** ולברכות. ר' יהודה או': **בראש השנה** תוקעים בשלזכרים, ו**ביובל** בשליעלים.

(ו) שופר שניסדק ודבקו, פסול. דיבק שיברי השופרות, פסול

ניקב וסתמו, אם מעכב את **התקיעה** – פסול, ואם לאו, כשר.

(ז) **התוקיע** לתוף הבור, או לתוף החדות, או לתוף הפיתס – אם קול שופר שמע, יצא, ואם קול הברה שמע, לא יצא. וכן מי שהיה עובר אחר בית הפנסת, או שהיה סמוך ביתו לבית הפנסת, [ו]שמע קול שופר או קול מגילה – אם כיוון לבו, יצא, ואם לאו, לא יצא; אף על פי שזה שמע וזה שמע, זה כיוון לבו, וזה לא כיוון.

(ח) "והיה כאשר ירים משה ידו, וגבר ישראל, וכאשר יניח ידו, וגבר עמלק" (שמות י"ז:א). וכי ידיו שלמשה עושות מלחמה, או ידיו שב(ו)רות מלחמה? אלא כל זמן שהיו ישראל מיסתכלים כלפי למעלה, ומכוונים את לבם לאביהם שבשמים, היו מתגברים, ואם לאו, היו נופלים.

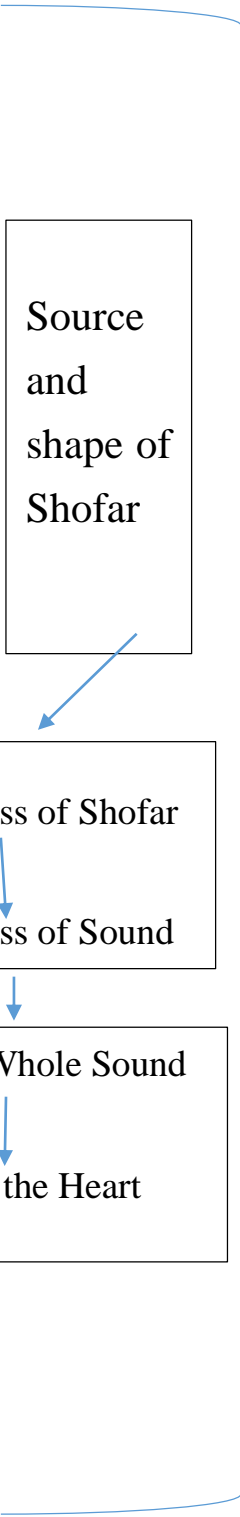
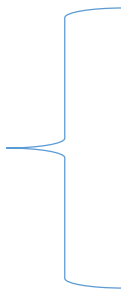
וכיוצא בו: "ויאמר יי אל משה: עשה לך שרף ושנים וגו'" (במדבר כ"א:ח). וכי נחש ממית ומחיה? אלא כל זמן שהיו ישראל מיסתכלים כלפי למעלה, ומשעבדים את לבם לאביהם שבשמים, היו מתרפים, ואם לאו, היו נימוקים.

חרש שוטה וקטן אינו מוציא את הרבים ידי חובתן. זה הכלל: כל שאינו חייב בדבר, אינו מוציא את הרבים ידי חובתן.

Source and shape of Shofar

Wholeness of Shofar
↓
Wholeness of Sound

Hearing Whole Sound
↓
Directing the Heart

Rosh Hashanah, Taanit, & Yovel in Midreshei Halakhah

ספרא אמור פרשה יא סוף פרק יג

(ז) ומניין שהיא פשוטה לפניה תלמוד לומר והעברת שופר תרועה, ומנין שהיא פשוטה לאחריה תלמוד לומר תעבירו שופר, אין לי אלא ביובל בראש השנה מניין תלמוד לומר והעברת שופר תרועה בחודש השביעי בעשור לחודש ביום הכיפורים שאין ת"ל בחודש השביעי, ומה ת"ל בחודש השביעי הרי תרועה [כל חדש שביעי] כזו, מה זו פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה אף תרועת ראש השנה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה.

(ח) ומניין ליתן את האמור ביובל בראש השנה, ואת האמור בראש השנה ביובל, תלמוד לומר בחודש השביעי בחודש השביעי לגזירה שוה.

ספרי במדבר פרשת בהעלותך פסקא עג

אין לי אלא במדבר בראש השנה מנין נאמרה כאן תרועה ונאמרה להלן תרועה מה תרועה האמורה כאן תוקע ומריע ותוקע אף תרועה האמורה להלן תוקע ומריע ותוקע.

Parallels to M. 8 in Midreshei Halakha

מכילתא דרשב"י	מכילתא	6. מ"ח
וכי ידיו של משה מגברות ישראל	וכי ידיו של משה מגברות את ישראל	וכי ידיו של משה עושות מלחמה
או שוברות עמלק	או ידיו של משה שוברות את עמלק	או שוברות מלחמה
אלא בזמן שישראל	אלא כל זמן שהיה משה	אלא לומר לך כל זמן שישראל
עושיין רצונו של מקום	מגביה את ידיו כלפי למעלן	מסתכלים כלפי מעלה
	היו ישראל מסתכלין בו	
ומאמינין	ומאמינין	ומכוונין את לבם
במה שפיקדו המקום למשה	במי שפיקד את משה לעשות כן	לאביהם שבשמים
המקום עושה להן ניסין וגבורות	והמקום עושה להם נסים וגבורות	היו מתגברים
		ואם לאו היו נופלין

Comparison Between M. 3:8 and M. 1:2

ראש השנה פ"א מ"ב	ראש השנה פ"ג מ"ז-מ"ח
ובר"ה כל באי העולם עוברים לפניו	וכן מי שהיה עובר אחורי בהכ"נ...
כבנומרון	וכי ידיו של משה עושות מלחמה ...
היוצר יחד לבם	מיסתכלים כלפי למעלן
המבין אל כל מעשיהם	ומכוונים את לבם